

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.co.il

מנחות דף מ"ו ע"א

קרוב תודה שנפסל לחמה באופנים ובזמנים דלהלן מה דינה?

נפרס או יצא הלחם ¹	עד שלא שחטה	מששחטה קודם זריקה	אחר זריקה
אינה נפסלת ²	דינה כשלמים ³	דינה כתודה ⁴	
נטמא הלחם	אינה נפסלת	דינה כתודה ⁵	דינה כתודה

מנחות דף מ"ו ע"ב

לצד שתנופה אינה עושה זיקה⁶, וכשאבד הלחם או אבדו הכבשים מביא מחדש רק מה שאבד, האם צריך שוב תנופה?

אליבא דבן ננס ⁷	כשאבד הלחם האם מניף ללחם החדש?	כשאבדו הכבשים האם מניף לכבשים החדשים?
לא בעו תנופה	בעו תנופה ⁸	
אליבא דר' עקיבא	בעיא דר' ירמיה	בעו תנופה

¹ וכתב רש"י שכל יוצא בתודה הוא ביוצא חוץ לעיר, דהא נאכלים בכל העיר.

² כלומר, יביא לחם אחר ויצרף לקרבן וישחטנו. אבל הלחם הראשון כולו פסול אפי' שנפרס או יצא רק מקצתו.

³ כלומר, שיזרוק את הדם לשם שלמים [דשלמים אינם צריכים לחם, אמנם זה דין מיוחד בתודה שיכולה לחזור ולהקרא שלמים אפי' אחר שחיטה, משא"כ בכבשי עצרת שאינם יכולים לחזור להיות שלמים אחר שחיטה, שאף שגם הם נקראו שלמים, מ"מ א"א ללומדם מתודה דאין לומדים קדשי קדשים מקדשים קלים, או דאין לומדים קרבן ציבור מיחיד]. וכיון שדינה כשלמים, לכך הבשר יאכל, אולם ידי נדר תודה לא יצא. וכן הלחם כולו פסול.

⁴ דאחר זריקה לא יכול הקרבן להפסל למפרע, אולם צריך לתרום מהלחם השלם על הפרוס או על היוצא.

⁵ כיון שהציץ מרצה על טומאה, לכך יזרוק את הדם לשם תודה, והבשר יאכל, ויצא ידי נדרו. אלא שהוסיפה הגמ' שהלחם פסול, וצ"ע למה, דאם הציץ מרצה על אכילות - דהיינו על הלחם, שלכך אמרנו שידי נדרו יצא, א"כ למה הלחם פסול. ולכך כתבו בתוס' ד"ה מששחטה, דאדרבא הכא קאי כמ"ד דלא מרצה ציץ על אכילות, וגרסינן דידי נדרו לא יצא והלחם פסול, ועי' עוד בשטמ"ק אות ט'. אמנם גם לפי"ז יזרוק את הדם לשם תודה, דאף שאין הציץ מרצה לענין אכילה - מרצה לענין שיזרוק הדם כדינו.

⁶ אמנם על צד שתנופה עושה זיקה, בזה כיון שאם אבד אחד מהם אבד גם השני וצריך להביא הכל מחדש, א"כ ודאי שצריך לעשות ג"כ תנופה מחדש.

⁷ הסובר לעיל במשנה דאין הלחם מעכב את הכבשים, וס"ל דכבשים עיקר. ור"ע ס"ל להיפך.

⁸ ובזה אין ספק, היות שהכבשים הם מתירים וגם כתוב בתורה בהם את דין התנופה, א"כ ודאי שבחדשים צריך לעשות שוב תנופה. וכתבו בתד"ה אבדו, דה"ה שגם בלחם הישן צריך לעשות בו שוב תנופה יחד עם הכבשים החדשים.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.ico.il

מנחות דף מ"ו ע"ב - המשך.

אליבא דר' עקיבא הסובר שכשארין כבשים - מביא לשני הלחם בפני עצמן ותעובר צורתן ויצאו לבית השריפה, מאיזה דין זה?

איזה עיבור צורה הם צריכים?	מאיזה דין נשרפים?	
שיפסלו בלינה	מגזירה דרבנן	לרבה ולרבא ⁹
שיעבור זמן הקרבנות	מדאורייתא	לרב יוסף ¹⁰

⁹ ס"ל שמדאורייתא נאכלים [רבה הביא ראיה מהמשנה ורבה מפסוק], ורק מדרבנן גזרו שלא יאכלו כדי שלא יבואו שנה הבאה לחשוב שהלחם מתיר את עצמו ולא יביאו כבשים אפי' כשהיו כבשים. ועתה מכיון שכל שריפתם היא רק מגזירה דרבנן, לכך צריכים עיבור צורה, והיינו שיפסלו קודם בלינה.

¹⁰ ס"ל שמדאורייתא יוצאים לבית השריפה, רק שאין שורפים להם מיד שמא יזדמנו להם כבשים, ולכן מחכה עד זמן תמיד של בין הערבים, [כן פירש"י. ובתוס' פירשו, שעד הלילה צריך לחכות, כיון שקרבנות ציבור בדיעבד קרבים גם אחר תמיד של בין הערבים].